

ДО ПИТАННЯ ПІДВИЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В АГРАРНІЙ СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Сідельнікова І.В.

*Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди,
м. Харків*

Для економіки України та її аграрної сфери на сучасному етапі характерним є суттєве зниження показників інноваційної активності, творчої діяльності підприємств у сфері нових видів продукції та технологій. Інноваційною діяльністю займається незначна кількість агропідприємств, переважна ж більшість із них взагалі у короткостроковій перспективі не ставлять перед собою таких завдань. У той же час лише за умови використання інновацій вітчизняний аграрний сектор здатний забезпечувати високоефективне, конкурентоспроможне агропродовольче виробництво, динамічне економічне зростання, виведення економіки країни на шлях сталого розвитку.

Як показують дослідження, основні гальмівні фактори агроінноваційної активності можна звести до наступних: відсутність сформованої законодавчої бази та цілісного бачення розвитку інноваційного процесу в аграрному секторі; недостатність фінансових ресурсів на інноваційну діяльність; низька доступність кредитів, державної підтримки для модернізації аграрного сектору і здійснення інноваційних змін; застаріла матеріально-технічна база науково-дослідних установ; невисока мотивація інноваційної діяльності; недостатня інформованість вчених; відсутність спеціалістів у галузі інноваційного менеджменту та ін. [1; 2].

Проведений аналіз проблеми дозволив визначити основні шляхи підвищення агроінноваційної активності: збільшення обсягів державної підтримки наукових досліджень і освоєння їх результатів у агропродовольчому виробництві; активізація діяльності державних академічних і галузевих науково-дослідних установ щодо співпраці з аграрними формуваннями, узгодження інтересів науково-дослідних установ, виробників аграрної продукції, держави; надання цілеспрямованої державної підтримки аграрним підприємствам, що здійснюють власні розробки інноваційного продукту та технологій; формування ефективної інноваційної інфраструктури; створення національної системи інформаційних і консультаційних послуг для сільськогосподарських виробників щодо наявності інновацій та можливостей їх використання; формування системи підготовки спеціалістів галузі, здатних адекватно сприймати та впроваджувати на практиці новітні розробки.

Література:

1. Дорош-Кізим М.М., Дадак О.О., Гачек Т.С. Інновації в аграрному секторі України в контексті розвитку європейської інтеграції. *Науковий вісник ЛНУВМБ імені С.З.Гжицького*. 2017. Т.19. №81. С.123-128.

2. Олійник О.В., Сідельнікова І.В. Агроінноваційна діяльність як ключовий чинник економічного зростання. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди «Економіка»: Зб. наук. пр. / За заг. ред. акад. НАПН України І.Ф.Прокопенка.* – Харків: ХНПУ, 2018. Вип. 18. С.51-61.